

LIBRIS | **Magister**
Colecția MAGISTER
Coordonator: Mircea PETEAN

Coperta: Cristian CHEȘUȚ

© Ilie Zubașcu, 2010
iliezubascu@yahoo.co.uk

Editura LIMES
Str. Snagov, 3/19
400420 Cluj-Napoca
Tel./fax: 0264/544109; 0723/194022
Email: edituralimes@yahoo.com
www.edituralimes.ro

ISBN: 978-973-726-472-5

Ion Zubașcu

MOARTE DE OM

O poveste de viață

Editura LIMES
Cluj-Napoca, 2010

Cuprins

<i>Binețe</i>	5
Profecția organică	7
Psalm	9
Pagină de jurnal	9
Tragedii de familie	9
Bufetul <i>Oșanca</i>	10
Ars Poetica	12
Ecografia poetului	13
Branula	14
Balada clismei de la Gastroenterologie.....	15
Poemul organic.....	16
Un Dumnezeu în scaun cu rotile?	17
Noi teritorii pentru poezie	18
Pe patul cobaltronului	19
Beethoven și barbarii.....	20
Maria	20
Mesaje de familie	21
Pacientul Ion.....	26
La ortopantomograf.....	27
Preamărire și slavă	28
Omul lui Dumnezeu	28
<i>Negresa</i> , variantă proprie	30
Ioan Nou Teolog de la terasa MNLR.....	31
Ion și Maria, poză de familie.....	32
Pregătiri pentru operație	33
Jurnal de moarte și de supraviețuire.....	34
Scrisoare către fiul meu Ilie	35
Mesaj către urmașii mei	37
Om bolnav, om sănătos	38

Reality show.....	39
Pe jos, din Gara Săcel	41
Unguroaica din Sighet.....	41
Agresorul.....	43
Noi tragedii de familie	44
O investiție sigură	45
Cârțița din grădină.....	45
Ploaie de vară la Dragomirești	46
Lumea ca metastază	47
Depresii de iradiație	48
Cronica unei nopți de august.....	49
Cocoana Anuța.....	50
După rădăcini de tătăneasă.....	52
Bărbat pe moarte privind adolescente scăldându-se	54
Cine donează sânge pentru tine?.....	55
Rugăciune de spus înainte de operație	56
Pacientul nr. 834.484 ratează operația	56
Schemă umilitoare de tratament.....	57
Scrisoare către fiica mea Mara.....	59
Dincolo de teroarea cuvintelor.....	60
Pagină de jurnal.....	62
Marele Secret	63
Sfârșitul lumii?.....	65
Condamnat la moarte pe viață.....	66
Omul disponibil	66
Rugăciune	67
Rugăciune alternativă.....	67
Politică la Oncologie.....	68
Despre cancer, numai de bine	70
Marșul de grevă al Filarmonicii la Ateneu	71
În plină campanie electorală	72
Puterea din umbră	73

Din nou la bufetul <i>Oșanca</i>	74
Tragedii de familie.....	75
Purtătorul meu de cuvânt	76
Proiecte calme de sinucidere.....	77
Puterea din lumină	77
Personajul Ion	78
Splendoare cu citostatice.....	79
Glorificat	80
Zidul	80
Tânăr poet de la începutul mileniului trei	81
Cartea de trăit.....	82
Reality show.....	82
Groapa cu stele.....	83
Ziua de Paști în celula de hemoglobină	84
Marele Secret	85
Viața mea după <i>Istoria</i> lui Manolescu	86
Testament.....	87
Cărțile, dragile mele cărți.....	87
Logoterapie	87
Epitaf.....	88
Psalm.....	88
Gaudeamus igitur	89
Mereu începutul lumii.....	89

Psalm

îți mulțumesc Doamne
pentru această nouă zi îmbelșugată de viață
pe care nu mă mai satur s-o trăiesc
după năucitorul diagnostic de la biopsie
înaintea întunericului
a nopții ce vine
a somnului fără nici o ieșire

Pagină de jurnal

Cât timp trăiește mama, ne apără de moarte și de gândul morții. Prezența ei vie e ca un zid înalt pe partea dinspre moarte a vieții noastre, ascunzându-ne-o, ecranându-ne de această realitate nebuloasă, îndepărtând-o cât mai mult timp posibil ca eventualitate, făcându-ne să trăim, ca fii, ca și cum am fi nemuritori. Când moare mama, e ca și cum s-ar trage brusc o draperie și inevitabilul se întâmplă: te trezești singur, față în față cu moartea și mai ales cu gândul din ce în ce mai puternic și presant de-a ști că în mod sigur tu urmezi. E rândul tău.

Tragedii de familie

Într-o bună dimineață m-a trezit Hieronimus Bosch din somn și mi-a poruncit scurt du-te la ei coboară între ei în infernul din subsolurile Centrului Mondial de Oncologie

URDIS | We know books
în bucărele pavate cu piatră cu uși grele de plumb
ca niște adăposturi antiatomice
intră în sălile cu acceleratoare liniare și cobaltroane stranii
du-te la scintigrafie și în blocurile operatorii
în labirinturile saloanelor ca niște vestigii subacvatic
traversate doar de vietăți marine în halate verzi
împingând brancarde pe roțile cu femei și copii tunși chilug
cu tatuajele acelea stranii pe tâmples sau frunte
vorbește cu cei ce așteaptă la ușa simulatorului
până vei înțelege că a trebuit să te îmbolnăvești și tu de cancer
din solidaritate cu tragediile oamenilor
uitați în toate spitalele lumii
pe care nu le-a mai cântat nimeni în poeme
din timpurile perverse când adolescentul Rimbaud
ne-a învățat să ne deregăm toate simțurile

Bufetul *Oșanca*

în curtea interioară a Centrului Mondial de Oncologie
un pătrat cu pietriș pe jos mese rotunde și scaune de fier forjat
între trunchiurile unor arbori înalți
sperând să se înalțe mai sus de etajele pline cu canceroși
și jur împrejur geamuri înalte
coridoare pe care trec medici și asistenți în halate albe
indiferenți la pacienții din bufetul *Oșanca* atât de cuminiți
care-și mănâncă liniștiți la mesele cu mozaic verde
ultimele porții de viață împreună cu cei veniți în vizită de acasă
sânt cu soțiile lor cu fiii și tinerele lor iubite
nici nu mai știi cine e cel în care moartea e vie
și cel în care viața e moartă deja
îi cunosc pe toți de la cozile lungi

și orele de așteptare la ușile medicilor
sperând să primească analizele rezultatele iradierea cu cobalt
domnul cu valva aortică înlocuită și testiculele extirpate
își bea liniștit cafeaua cu doamna fără uter și rect
cu punga colostomică la vedere pe masă
și tuburile lungi de plastic prelungindu-i intestinul gros
domnul din Bucovina cu leucemie și cancer la plămâni
transpiră continuu și soția îi șterge broboanele de sudoare
de pe frunte noaptea doarme în salon în același pat cu el
îmbrățișându-i picioarele cu obraji lipiți de tălpile lui
se trezește și-i schimbă cămășile leoarcă la fiecare geamăt
al bărbatului băiatul tânăr din Vaslui cu SIDA și pancreatită
nu mai are ce scoate din el decât sufletul
își arată la mese filmele mari cu cavernele la plămâni
și cere tuturor bani de mâncare
văd cerul înalt dintre trunchiurile celor doi mesteceni
și rândunicile zburând departe în larg
peste medicii rezidenți în halatele lor strălucitor de albe
ieșiți la o țigară o cafea și un suc
mâncând și râzând plini de speranțe și poftă de viață
printre pacienții mâncați deja de toate bolile lumii
cireșele se coc printre frunzele late ale cireșului
foarte înalt și resfirat pe deasupra meselor
doi porumbei se împreunează pe-o creangă
lumi peste lumi printre lumi
peste masa mea de la bufetul *Oșanca*
din curtea interioară a Centrului Mondial de Oncologie
de unde n-aș mai pleca niciodată niciunde
scriind printre resturi de oameni cuvinte întregi
după ce chirurgul și urologul mi-au cotrobăit cu degetele prin rect
pipăindu-mi tumoarea colorectală și adenomul de prostată
trăiesc și eu cu plenitudine clipa
sânt și aici ca pretutindeni acasă

trăim într-o lume cu toate reperatele inversate
pe punga de făină „Fabulo” scrie *Mălai superior*
Albă superioară scrie și pe punga cu făină de grâu „Băneasa”
superioară pe naiba, când toți bolnavii planetei
aleargă după tărâțele cu fibre și enzime
care se vând la magazinele bio
mai scump decât deșeurile alimentare
din care au fost exilate prin triplă cernere
Ulei rafinat de floarea-soarelui, zice eticheta „Filia”
cel mai ieftin sortiment de la angoul „Plus” din Crângași
dar al naibii rafinament când uleiul „Zeus” din Grecia
stors din măslina la rece „prin proceduri exclusiv mecanice”
se vinde de cinci ori mai scump
și e recomandat în toate dietele ca produs sută la sută natural
când vei vedea că scrie pe un ambalaj
Marcă superioară sau *produs rafinat*
să fii sigur că lucrurile stau în realitate exact invers
și că întocmai stă treaba și cu arta noastră, băieți
rafinamentele astea textuale au pervertit gustul public
cancerizând sufletul omului cu produsele lor greu digerabile
saturate de e-uri, conservanți, coloranți, aditivi rafinați
care nu fermentează ci putrezesc în colon
măncăm roșii ardei castraveți sau carne de pui
și toate au același gust. Mai exact: nici un gust!
Măncăm să mâncăm și scriem să scriem. Doar atât!
Fără nici o plăcere, fără căldură umană, fără emoții și sentimente
fără gustul meselor noastre de sărbătoare
fără sufletul meselor noastre de familie
numai nutrețuri mcdonaldizate numai ONG-uri textualiste
în curând ni se vor atrofia glandele salivare și papilele gustative
tocmai de aceea lumea aleargă acum înnebunită
după făină integrală cu tărâțe

după produse din secară orz și hrișcă aproape dispărute de la țară
dar cu desfacere de succes în magazinele bio
ca hrană strict organică ecologică
din rețetele naturiste care fac ca *Formula AS*
să se vândă ca pâinea caldă
ca pâinea neagră și caldă, am zis, integrală și caldă, am zis
care asigură un trafic intestinal normal
prin fibrele naturale eliminate
din produsele lor snoabe și cancerigene
„Rafinate” pe naiba! „Superioare” pe naiba!
De aia 30% dintre americani
se pocăiesc când beau fortrans și bariu pentru colonoscopie
și mărturisesc anual ca la spovedanie:
„*Moartea noastră vine astăzi din colon!*”

Ecografia poetului

aș vrea să scriu versuri cu ochii și inima pe noua realitate
cum doctorița de la Laboratorul de medicină nucleară și ecografie
întinde gelul rece pe abdomenul pacientului speriat
apoi: *trageți aer în piept țineți eliminați*
și-i vede toate organele interne pe ecranul monitorului de alături
tremurând ca elevii în bănci înaintea examenului de admitere
în timp ce dictează asistentei rinichiul drept poziție normală
sediment fără dilatații caliceale
respirați adânc țineți aerul dați drumul
dar nu spre mine am spus capul spre stânga v-am spus
rinichiul stâng chist pielic 17 mm sediment fără dilatații caliceale
vezica urinară fără formațiuni protruzive *in lumen*
pereți ușor îngroșați reziduu postmicticțional 20 cm cubi

prostata diametral transvers 64 mm
 diametral ante-posterior 48 mm
 ecostructura ușor neomogenă cu imagine hipocogenă
 dar cum se mai poate uita doctorița la fețele oamenilor
 după ce le-a văzut și evaluat zeci de ani opt ore pe zi
 colcăiala internă și roditoarea cultură organică
 la ultrasonografia abdominală
 plămâni ficat pancreas vena portă aorta splina
 cum ai deschide sertarele unui dulap străvechi din sufragerie
 cu toate mărunțișurile de epocă rămase acolo
 de la părinți și bunici din generație în generație
 și te-ai minuna ca de vietățile stranii de pe fundul oceanului
 aș pune data 16 iunie 2009 parafa și aș semna poemul
 dr. Anca Butuc medic primar de medicină nucleară

Branula

în lumea asta supraumană mai aproape de cer
 cu câtă spaimă de moarte încape într-o inimă largă de om
 toți au branulele la vedere înfipte în vene
 verzi albastre și roșii fixate pe brațe cu leucoplast
 peste smocuri mici de vată îmbibate cu sânge străvechi
 când vin surorile să le facă perfuziile în saloane
 potrivesc capătul tubului atârând de punga de pe stativ
 în branulele de pe brațe deschise ca niște ventuze flămânde
 domnul Sofian cu leucemia lui zicea că picură prea rar
 glucoza din punga înaltă s-a rugat de călugăriță
 să-i facă rost de-o branulă cu diametrul mai mare
 leucocitele lui nu mai aveau pic de răbdare
 voiau să scape cât mai repede de perfuzie

și când sora catolică i-a adus o branulă nouă
 domnul Sofian s-a bucurat ca de-un cadou de Crăciun
 trombocitele lui își imaginează viitorul omului plin de branule
 va dormi noaptea cu branulele înfipte în vene
 va mânca ziua cu branulele la vedere
 între sângele omului bolnav și inima sănătoasă a lumii –
 branula aceasta mărunță care închide venele și le deschide
 atât de umilă și încununată totuși de o necântată glorie

Balada climei de la Gastroenterologie

mergeți și faceți o clismă înainte de rectoscopie
 mi-a spus doctorița Narcisa și m-a abandonat cu totul
 în brațele unei infirmiere reci cu fața întunecată
 „călcată de talpa unei vite puternice” cum ar fi zis Magda Ghica
 m-a înghesuit într-o chichineață cu WC și o banchetă jerpelită
 de care se sprijinea telul femeii de servicii
 cu cârpa și găleata de plastic o mulțime de alte
 lucruri gospodărești asaltau debaraua și era atât de strâmt
 și înghesuit totul încât abia încăpeam și eu
 de sâni enormi ai infirmierei
dați pantalonii jos mi-a spus scurt
 și tonul ei nu admitea vreo interogație
 brusc toate secretele trupului meu cele mai bine păzite
 și mai rușinoase desigur și-au abandonat oțelitele platoșe
 fără nici o jenă intimidată și dezarmate de-a binelea
 de atâta suprafirească intimitate cu o femeie străină
 cum n-am îndrăznit să am nici măcar cu Maria
 după ani îndelungi de conviețuire comună
 în același pat conjugal instinctiv mi-am dus mâna la buzunar